

MARUŠIAK, Šimon: Hudební sbírka kůru sv. Petra a Pavla v Mimoni (Niemes)

Hradec Králové 2021, 48 stran + přílohy A-E

Vedoucí BP: prof. PhDr. Stanislav Bohadlo, CSc.

Oponent BP: Mgr. Ondřej Hromádko

Bakalářská práce Šimona Marušiaka se zabývá obsahem notové sbírky kůru farního kostela sv. Petra a Pavla v Mimoni (okres Česká Lípa), shromážděné zde posledním německým regenschorim Arthurem Franzem v době jeho zdejšího působení mezi lety 1910 až 1946, ve své šíři ovšem přináší také mnoho poznatků o kulturním a společenském vývoji místní římskokatolické farnosti a celého města. Práce představuje zajímavý přírůstek do oblasti hudební regionalistiky a svým pojetím je v tomto směru vzorová. Autor vycházel z dosud nezpracované kolekce not převážně duchovních skladeb, která se několik desetiletí nacházela bez odborného zájmu na kostelním kůru.

Práce je přehledně rozdělena do tří kapitol a následných podkapitol. První kapitola je věnována historii Mimoně a kostela sv. Petra a Pavla se zaměřením na činnost místních uměleckých spolků a rozvoj kulturních tradic. Je v ní uveden přehled všech významných událostí včetně fenoménu mimoňských pašijových her v německém jazyce. Tato tradice byla přerušena oběma totalitními systémy a v krátkém období po 2. světové válce bylo její dočasné obnovení problematické a v původní podobě prakticky nemožné vzhledem k odsunu německé většiny. Kněz Jan Maria Surý nenapsal české Pašijové hry až po svém příchodu do Mimoně, jak by z textu (s. 19) mohlo být patrné, nýbrž využil své předchozí drama z doby působení v Pardubicích, kde bylo veřejně provedeno již v dubnu 1947. Jsou autorovi práce známy bližší podrobnosti o mimořádném počínu provedení pašiji v Mimoni na podzim roku 1949?

Druhá kapitola dokládá chrámovou hudební praxi v kostele sv. Petra a Pavla na základě dochovaných pramenů a shrnuje faktografické poznatky o místních kantorech a varhanících, zvláště pak o osobnosti Arthura Franze. Vzhledem k zevrubnému popisu hudebního dění v mimoňském kostele do roku 1945 by bylo zajímavé uvést v textu alespoň stručnou zmínku o následujících desetiletích, resp. o tom, jak se do hudebního života kostela konkrétně promítly poválečné změny ve skladbě obyvatelstva Mimoně a liturgické reformy 2. vatikánského koncilu.

Třetí kapitola popisuje katalogizační práci nad notovou sbírkou v počtu 345 kusů hudebnin, které autor třídí podle několika hledisek: dle přehledu hudebních skladatelů, repertoárového zařazení, obsazení a rovněž i původu a způsobu uchování notového materiálu. Podrobně je zde popsána použitá metodologie, rozsah zkoumaného materiálu a návrh vlastní katalogizace (sbírka totiž nebyla v době svého pořizování signována). Autor se při svém bádání seznámil s již zkatalogizovanými notovými sbírkami kostelů z některých okolních farností, které spolu následně porovnal z hlediska obsahu.

Práce obsahuje pět příloh, které beze zbytku vyčerpávají všechny dostupné materiály: dokumentaci přebalů partitur, signatur, přepisů, razítek, soupis hudebnin a jmenný rejstřík. Stěžejní příloha – katalog hudebnin – je vypracována s velkou pečlivostí a v souladu s muzikologickými katalogizačními normami. Katalog třídí hudební skladby do osmi kategorií podle hudebních forem, některé kategorie dále dělí skladby na podkategorie dle liturgického zaměření. Každá katalogizovaná jednotka obsahuje svůj záznam s muzikologickými údaji, ve kterých autor vychází rovněž z databáze mezinárodního katalogu RISM. Obsahují-li partitury poznámky s daty a jmény účinkujících sólistů, jsou v katalogu uvedeny také. Zajímavé je mj. to, jaká díla byla provedena v mimoňském kostele na samém konci 2. světové války. Autorovy ambice zařadit sbírku z kůru mimoňského kostela do katalogu RISM jsou zcela oprávněné a po doplnění některých údajů jistě i proveditelné. Stejně tak

by se mohla bakalářská práce stát významným zdrojem pro budoucí muzikologickou činnost v podobě formálního rozboru skladeb dnes již méně známých hudebních skladatelů německé a rakouské proveniencí přelomu 19. a 20. století, které mimoňská notová kolekce obsahuje.

Z jazykového hlediska je práce napsána výborně, odborným stylem a jazykem. Ojediné drobné tiskové chyby nijak nesnižují úroveň textu. Formální stránka práce je splněna bez problémů, text má logickou strukturu, grafickou jednotnost a náležitě citační normy. Autorovi patří velké uznání za práci s prameny a archiváliemi, které jsou vzhledem k původní převážně německé příslušnosti Mimoně psané nejčastěji v němčině a ručně kurentem. V tištěné podobě by se práce jako monografie mohla zařadit mezi regionalistické publikace oblasti Českolipska.

Bakalářská práce Šimona Marušiaka splňuje všechny požadavky kvalifikační práce a je doporučena k obhajobě.

V Hradci Králové 14. 8. 2021

Mgr. Ondřej Hromádko